

28-29-30 juni 1-2-3 juli 2008

GR5 - E2

“NOORDZEE-RIVIERA” “2250 KM”

GEBRUIKTE GIDS: “Crêtes des Vosges”

DATUM: 28-29-30 juni 1-2-3 juli 2008

SPONSORTOCHT: Naschoolse activiteiten voor gedragsgestoorde jongeren van de St-Ferdinandschool van Lummen.

WANDELTRAJECT:

- Parking Dreieck
- Le Honeck
- Col du Haag
- Col de Hundsruecken
- Plain de kla Gentiane
- Challonvillars

AANTAL KM: Wandeling 133 km

TOTAAL KM: 1213 km

DEELNEMERS: (vlnr)

- Luc Dorissen
- Theo Eerdekens
- Peter Vaes
- Miel Nouwen
- Jos Kerkhofs
- Roger Vanotterdijk
- Dominiek Wouters

Gebruikte gids : “Crête des Vosges”

Totaal aantal Km : 133 Km

Slaapplaatsen :

- La Bresse :

Domaine Couarôge
Route de Volonge 83
88250 La Bresse
www.couaroge.com

- Dolleren

Gîte de la Source
Chantal et Vincent Gasser
23 Rue du BM 11
68290 Dolleren
www.gitegasser.fr

2008 : Dreieck - Challonvillars

Parking Dreieck – Le Honeck : 28-06-2008 : 15 km : 2 uur 30 (... stappen)

Vijf uur. Miel begint aan zijn jaarlijkse ophaaltocht van zijn zes wandelvrienden. Lucky Luke, hij die sneller wandelt dan zijn schaduw, is terug van de partij, de grappen en grollen zullen niet veraf zijn... Omstreeks half zes nemen we afscheid van onze laatste bewonderaars... Het weer onderweg voorspelt niet veel goeds. De regen speelt ons parten, vooral in Luxemburg is het gevaarlijk rijden. Om half twee, na een korte file in de omgeving van Thionville, starten we op de parking van Dreieck, onze stopplaats van vorig jaar. Bedoeling is om tijdens de namiddag het laatste stuk van vorig jaar nog te wandelen. De “goei sjat koffie van Peter” geeft ons vleugels. Prachtig wandelweer... De temperatuur schommelt rond de 25 graden. Het is vooral lichtjes klimmen en dalen op mooie bospaadjes. De vergezichten en dit dankzij het mooie weer zijn nooit ver weg. Op de Roche du Tanet (1293 meter) zien we imposante rotspartijen met ronkende namen als de Wurtzelstein, Hirschsteine en de Spitzenfels. Het is weer om genieten... Op het “Carrefour de Quatre Bras” nemen we een korte pauze, gestoffeerd met de nodige grappen... Belangrijk zijn alleszins de afspraken die we maken met de tenten die we bij één van onze volgende wandelingen moeten meenemen... Rood-wit is en blijft onze leuze... Op de Col de la Schlucht (1139 meter) nemen we het pad dat evenwijdig met de rodelbaan loopt. Het bospad brengt ons al gauw bij het begin van de Hohneck. Het is effen wennen dit jaar. Het is weekend voor de Fransen en het is overal druk. Veel dagwandelaars op de route. Op de top van de Hohneck (1362 meter) is het genieten van de mooie vergezichten en kijkend op de oriëntatietafel zien we wat ons nog te wachten staat... Het parcours van vandaag is een mix van klimmen en dalen. Alle soorten terrein, ideaal om in te lopen en rustig te wennen aan de hoogte... Op het terras in de zon wachten we op Peter om nadien via kronkelende wegjes naar onze eerste slaapplaats te rijden. In de omgeving van La Bresse hebben we een mooie chalet gehuurd, hier verblijven we twee nachten op het domein van Courage. We worden goed verwend door de vriendelijke eigenaar van het domein (een aanrader), hij bezorgt ons een groter chalet met meer faciliteiten (alles erop en eraan) voor de dezelfde prijs. Ferm onderhandeld, Jos! Op het terras praten we nog na, bij een heerlijke barbecue en een streekwijnkje. Omstreeks tien uur, na een heerlijke douche houden we onze briefing voor de volgende dag. Omwille van het mooie weer besluiten we om vroeg te vertrekken (omstreeks

half zeven). Het wordt vroeg dag en het beloven nog heerlijke, maar warme wandeldagen te worden...

Hohneck – Col du Haag : 29.06.2008 : 30 km : 8 uur (38674 stappen)

Deze morgen was het vroeg dag. Opgestaan om zes uur. Uitgebreid ontbijt met streekgerechten... Stipt half acht starten we met de wandeling. Effen zoeken en weg zijn we voor een lange dag stappen. Open hemel en de vergezichten vanaf de Hohneck laten niet lang op zich wachten. We zien de verschillende crêtes voor ons liggen. Het belooft een warme en zware dag te worden... In de verte zien we het Lac du Schiessrothried liggen wat we effen later via een kronkelend stenig pad, niet het laatste, bereiken. De eerste uren dalen we van 1362 meter (Hohneck) naar 530 meter (Mittlach). Het Lac du Fischboedle wordt beschreven als één van de meest pittoreske meertjes van de Vogezen. Terecht !!! Via een stenig pad (we vragen ons nog af wie deze stenen in zo'n wild verband heeft gelegd) dalen we af door de rustige vallei van de Wormsa. Het is zweten ondanks dat we voornamelijk in de schaduw lopen. Ieder op zijn eigen tempo en meestal achter mekaar. Het is vooral opletten geblazen bij deze moeilijke afdaling. Onze eerste stop is net na het kleine dorpje Mittlach. Effen Luc en Miel terugroepen, deze waren al bijna in Metzeral... Luc had immers een frituur gezien. Hij heeft de hele wandeling al goesting in een frit en een cervela... Net voor onze eerste stop blijven nog we effen stilstaan bij een houten beer, blijkbaar een aandenken aan de laatste beer die hier in de jaren 1800 werd doodgeschoten. Peter heeft weer zijn best gedaan. Een rustig plaatsje, net voor de klim naar de Col du Herrenberg (1186 meter). De tas koffie en soep smaken en dit ondanks het warme weer. We maken ons op voor een klim van bijna drie uur. Dit is de tijd dat we Peter zien voor een grote stop. Het zal nodig zijn ... Direct pech. Het pad dat ons omhoog moet brengen is afgesloten omwille van boswerken. We twijfelen nog. We gaan verder en kiezen om een parallelle weg te nemen die later zou moeten aansluiten op het oorspronkelijke pad. Dit zal ons later nog zuur opbreken... de weg loopt dood en we kiezen uiteindelijk om de Route des Crêtes te bereiken door het volgen van een klein riviertje, de Kolbenfecht. We stappen tot aan een klein brugje, om dan vervolgens naar rechts een steil stijgend bospad te volgen. De kronkelende, stijgende bospaadjes brengen ons tot de Auberge van Steinwasen, op dezelfde hoogte van de Col du Herrenberg maar iets meer noordelijker. Een prachtig vergezicht van de Hohneck is onze beloning. Het was zweten en zwoegen geblazen bij dit warme weer. Vanaf hier merken we dat het een vrije dag was voor de Fransen, veel volk op de verschillende routes was het gevolg. Het is terecht dan ook een mooi wandelgebied. De grote stop met spek en eieren vindt plaats op de Sentier des Américains, of was het de Route des Américaines... Het eten was alleszins lekker en ook nodig voor het laatste stuk naar de Col du Haag. Het was rustig toeven onder onze remork met zonnetent. Prachtig werk van Peter! Het laatste deel van de route leidt ons in volle zon over de Crêtes, via Col du Hahnenbrunnen (1190 meter) en Markstein (1200 meter) naar de Col du Haag (1231 meter). Het is er druk, veel volk en wat opvalt, vele oude wandelaars, die af en toe eens moeten ondersteund worden. Echte wandelaars, die Fransen. De zon en warmte begint ons parten te spelen en de laatste loodjes wegen het zwaartst. Vooral het pad met steengruis dat vertrekt vanuit Markstein ligt het eerste gedeelte in de volle zon en het is er bloedheet. Op een terrasje, in de schaduw van de Grand Ballon, kaarten we nog effen na om vervolgens terug te rijden naar onze houten chalet. Peter heeft weer gezorgd voor een uitgebreid avondmaal. Vele helpende handen zorgen ervoor dat we lekker eten. Een barbecue is een mooi ding... Na het eten en een frisse douche kijken we vol spanning naar de finale van de Europese Beker. Een mooie match. De Spanjaarden zijn de terechte winnaars. Op tijd slapen want morgen verhuizen we naar Dolleren. Hier hebben we een gîte voor de volgende drie dagen gereserveerd.

Col du Haag – Col du Hundsruecken : 30-06-2008 : 32 km : 8.45 uur (...stappen)

We hebben ons moeten haasten. Vandaag veranderen we immers van logeerplaats. De volgende drie dagen verblijven we in een gîte in Dolleren. Alles nog moeten inpakken, maar vele handen maken het werk licht.

Vandaag het zware werk. Stipt acht uur stoppen we aan de Auberge voor de Grand Ballon (1424 meter). Ze voorspellen weerom mooi en warm weer. Jammer genoeg ligt 's morgens de top van de Grand Ballon nog in de mist. Het is er rustig vandaag. Gisteren waren er nog vele wandelaars, vooral Fransen, die profiteerden van het mooie weer in hun vrij weekend. Na een half uur bereiken we de top. Het valt op dat telkens tijdens de beklimmingen ieder zijn eigen tempo wandelt. Maar goed... Bij het verlaten van de top loopt het echter mis en nemen we de verkeerde route. Via een ommetje langs de Judenhutte, Glasshaus en Diepfenbach bereiken we terug de oorspronkelijke route... Maar goed dat we telkens een gedetailleerde kaart bij hebben en met de beste kaartlezer van West Europa in ons midden vormt dat geen probleem. Het is rustig wandelen met op tijd en stond een korte gedachtenwisseling. Het zijn vooral korte en nijdige "klimmetjes" die ons in Silberloch (900 meter) bij onze eerste stop brengen. Peter heeft gezorgd voor een lekker bord spaghetti met de gebruikelijke koffie. Na de stop klimmen we terug tot de ferme-auberge du Molkenrain (1094 meter). Fris stromend water, ook al is het uit een koeienbak, kan goed doen... Van hieraf is het in sterk dalende lijn naar Thann (342 meter) Het is fijn wandelen maar vermoeiend. Het zijn vooral kleine en smalle richelpaadjes door het bos die ons tot camp Turenne (909 meter) brengen. Het is interessant om telkens de geschiedenis te kennen van deze plaatsen. Meestal gaat het om gebeurtenissen van de Eerste Wereldoorlog. Onderweg hebben we ook nog kennis gemaakt met een groep everzwijners die ons nieuwsgierig kwam bekijken. Toch wel effen geschrokken want je hebt niet veel plaats op die smalle richelpaadjes om je uit de voeten te maken. Ik denk echter dat zij meer geschrokken waren van ons dan wij van hun... Via de flanken van de Glaserberg en nadien de Becherkopf komen we aan bij het camp des Pyramides. Via de col du Grumbach (580 meter) bereiken we uiteindelijk de ruïne van het Kasteel van Engelsbourg (445 meter). Een dertiende eeuws kasteel waarvan de Donjon nog goed bewaard is gebleven. Van hieruit hebben we ook een mooi uitzicht op de wijnvelden die Thann, een klein middeleeuws stadje, omringen. Vermits Peter niet met de auto bij Kattenbach kon geraken, heeft hij zich geïnstalleerd op "la place du République". In de nabijheid vinden we zoals gewoonlijk stromend water, WC, ... Enkel de douche ontbreekt nog... Hij heeft ook Luc zijn "cervela's" bij... Het is weer wennen aan de drukte van een stadje... We hebben nog maar juist gedaan of de politie stopt met loeiende sirenes en een vriendelijke politie-agent maant ons aan om plaats te maken. Peter heeft zich namelijk net geparkeerd op een zone die voorzien is voor mobilhomes... geen probleem en binnen de vijf minuten is alles opgelost. Na de stop zoeken we onze weg door dit middeleeuws stadje en vervolgen we onze weg. Het is er druk, blijkbaar nog grote festiviteiten deze avond... Het is weer "gestaag" klimmen en via mooie bospaadjes stappen we naar de col du Hundsruecken (748 meter). Onderweg maken we nog kennis met de "zesarmige eik", een bezienswaardigheid die iedereen moet gezien hebben... Jammer genoeg hebben we tijdens onze wandeling vandaag weinig kunnen genieten van vergezichten maar de mooie bospaadjes hebben dit wel goed gemaakt. Aangekomen, na toch wel een zware klim, op de col du Hundsruecken praten we nog wat na (...) over de voorbije dag. Met de auto zijn we snel in Dolleren waar de vriendelijke eigenaar ons wegwijst in onze gîte voor de volgende drie dagen. Er is alleszins voldoende ruimte voor ieder van ons. Na het avondeten kaarten we nog wat na op het ruime terras en houden onze briefing voor de volgende dag. Probleem zou hier wel eens de

bereikbaarheid van onze tweede stop voor morgen kunnen worden. Maar dat zien we morgen wel....

Col du Hundsruecken – Plain de la Gentiane : 01-07-2008 : 28 km : 8 uur (...stappen)

Na een vroeg ontbijt met de traditionele streekgerechten, gelei, hesp, kaas,... maken we ons op voor alweer een dag klimmen en dalen. Maar eerst moeten we nog een ton gas zien vast te krijgen voor onze stops. Gisterenavond stelden we vast dat onze ton gas, noodzakelijk voor warm eten onderweg, is leeggelopen. Wellicht is dit te wijten aan de kronkelende wegen.... Uiteindelijk vinden we een bruikbare ton en de nodige ontspanner in de Marché U in Masevaux. Op naar Col du Hundsruecken (748 meter) om van daaruit te klimmen naar de Ballon d'Alsace (1247 meter). Weerom warm weer en open lucht. We hebben weer geluk dit jaar... De klim naar Col du Rossberg (1100 meter) is sterk stijgend. Onderweg hebben we een paar mooie vergezichten. Op de top Haut de Bourbach (871 meter) klimmen we verder doorheen open velden naar de Col du Rossberg (1100 meter). De uitzichten zijn bij dit open weer prachtig en rondom ons zien we de verschillende "Ballons van de Vogezen" opduiken. Prachtig bij dit zonnige weer! Prachtig zicht op de Ballon d'Alsace en de vallei van Dolleren. Op de verdere klim naar Rochers dits Vogelsteine (1180 meter) of de valkenrotsen passeren we nog langs de ferme-auberge du Rossberg en de refuge van de Ski Club van Mulouse. De afdaling naar de ferme-auberge Belacker (979 meter) verloopt vlot door weidse velden. Hier en daar oppassen voor de stieren...Langs een aantal kleine paadjes in de flank van de Stiftkopf bereiken we uiteindelijk Peter die een mooi plaatsje in de nabijheid van de Col de Rimbach versierd heeft. De tas koffie en soep doet goed. In tegenstelling tot anders komen er voortdurend wandelaars langs. De ene al wat mooier dan de andere.... Druk op de route vandaag. Ook wandelaars uit Vlaanderen. Nog een pilletje voor de tandpijn van Dominiek en we vertrekken voor een lange klim naar de Ballon d'Alsace. Onderweg halen we de verschillende groepen wandelaars nog in. Het is fijn en rustig wandelen in de schaduw van de grote naald- en beukenbossen. De kleine paadjes liggen er soms verraderlijk bij en het is opletten. Er wordt weinig gepraat doordat we veelal achter mekaar moeten lopen. Via de flanken van de Mittelrainkopf (1101 meter) en Rimbachkopf (1195 meter) naderen we de Col de Perches (1070 meter). Vanop de smalle en soms gevaarlijke richelpaadjes zien we beneden het Lac des Perches of de Sternsee liggen. Prachtig! Af en toe passeren we een diep uitgesleten kloof dat de ervaring alleen maar intenser maakt. Na de bocht die ons wegleidt van de Sternsee is het opletten geblazen. Hier moeten we uitkijken naar een smal paadje dat ons tot bij Peter moet brengen. Na wat zoekwerk en een aantal telefoontjes blijkt dat Peter niet met de wagen op het afgesproken punt kan geraken. We besluiten om effen te rusten en onze rugzak aan te spreken vooraleer verder te stappen. Het is nog een drietal uren wandelen vooraleer we hem terugzien... Dit zal alleszins na de klim van de Ballon d'Alsace zijn. Maar goed dat we onze voorzorgen genomen hebben met eten en vooral drinken. Op de Col des Charbonniers (1117 meter) neemt Theo nog een foto van onze ex-mijnwerker als aandenken aan het harde werken in de mijn. Daarna is het ieder voor zich. Er worden al snel duo's gevormd die ieder op hun tempo en in verspreide slagorde de lange klim naar de Ballon aanvatten. Onderweg hebben we nog prachtige vergezichten en zien we in de diepte nog de meertjes van Neuweiher en het Lac d'Alfeld liggen. Later "genieten" we nog wat van de Col de Ronde Tête, een mooie rots midden in de bossen. Even later zien we de oostelijke rotswand van de Ballon d'Alsace (1247 meter) voor ons opduiken. Van een pad is weinig sprake. Het is eerder klauteren van rots tot rots om boven op de top te geraken. Een aangeduid pad zou niet slecht zijn ... Het is zwaar en zeker bij deze hitte. Op de top hebben we een mooi zicht op de Vogezen en de Alpen. Tijdens de afdaling naar de ferme du Ballon d'Alsace (1170 meter) zien we Peter later staan. Schoe-

28-29-30 juni 1-2-3 juli 2008

nen uit en profiteren van de zonnetent om in de schaduw te zitten. Het is tijd dat we even kunnen rusten. We besluiten om enkel een tas soep te eten omdat het resterende stuk niet meer zover is. Een uurtje later komen we aan op het eindpunt van vandaag, de Col de la Gentiane (1055 meter). Het was zwaar vandaag maar ook de moeite waard!!! Terug in de auto en op weg langs kronkelende wegen naar onze gîte. Eten maken, voeten verzorgen, een warme douche, een telefoontje naar het thuisfront en wat nakaarten over de voorbije dag. Meer moet dat niet zijn...

Plaine de la Gentiane – Challonvillars : 02-07-2008 : 28 km : 7 uur (....stappen)

Laatste ontbijt. Nog één dag stappen en we hebben weerom ons eindpunt bereikt dit jaar. Het belooft nog een zware dag te worden. Om en bij de 30 graden en veel in open terrein wandelen, vooral het laatste gedeelte. Het zal nog puffen worden. Om klokslag acht vertrekken we. Al klimmend op een brede landweg met links en rechts gele en blauwe bloemen naderen we al snel de ferme du Wissgrut (1080 meter). Via wat laag struikgewas en later een bos gaat het in dalende lijn naar Giromagny (470 meter). Op de col du Mont-Jean rusten we effen uit en roken een sigaretje om vervolgens verder af te dalen naar Giromagny, een klein stadje aan de voet van de echte Vogezen en vertrekpunt van vele wandelingen. We profiteren om terug wat bij te praten tijdens het wandelen. We hebben terug de gelegenheid. De voorbije dagen was het voornamelijk achter mekaar wandelen omwille van de smalle bospaadjes. Er wordt weer volop gegrapt en gelachen...De lange afdaling zorgt op deze laatste dag voor pijnlijke voeten en knieën. De warme asfalt bij het doorkruisen van Giromagny doet ons puffen en zweten. We zoeken nog een winkel om sigaren voor Peter te kopen. Dit als dank voor het kunst-en vliegwerk dat hij opgeknapt heeft om ons toch maar te kunnen bereiken op de afgesproken stops! Niet gemakkelijk in de Vogezen! Dikke chapeau!!! Net buiten het centrum hebben we onze eerste afspraak met Peter. De zonnetent doet goed dienst...Na wat grappen en lachen stappen we verder. De volgende paadjes gaan voornamelijk over een soort rode steen. Waarschijnlijk gevolgen van de vroegere mijnbouw in de omgeving van dit stadje. Na een weg die tussen twee kleine meertjes loopt volgen we een oude militaire weg die ons tot de D13 brengt. Hier kruisen we de weg en volgen een pad dat ons tot Lachapelle-sous-Chaux (416 meter) brengt. Omwille van de warmte die er hangt, waarschijnlijk door de asfaltwegen, besluiten we om effen te pauzeren in de schaduw van een aantal bomen met zicht op een aantal kleine meertjes, net buiten het dorp. Niet lang want de muggen laten ons niet met rust... We stappen in de stikhete zon verder naar Evette-Salbert (397 meter). Het kort op... We wandelen terug in de schaduw van de bomen die langs de weg staan. De weg voert ons tussen twee grote meren naar het dorp toe. Groot is dan ook onze verbazing dat de weg na een paar honderd meter is afgesloten met een groot nadarhekkén. We maken al aanstalten om deze te verwijderen als er plots security opdaagt... Deze zegt dat het onmogelijk is om te verder te gaan en maant ons aan om rechtsomkeer te maken en een andere weg te nemen. Dat weekend gaat er een groot muziekfestival "Eurockéennes Belfort" door. 70 concerten op 5 podia...met optredens van Deus en Arno Hintjes. Van uw landgenoten moet ge het hebben...

De discussie die dan volgt is te mooi om weer te geven. Zelfs "gespeelde" telefoons naar de Secretaris van de Vogezenclub en de politie helpen niet om de man op andere gedachten te brengen. Er zit niets anders op dan rechtsomkeer te maken en een andere weg te zoeken. Nooit meegemaakt in onze "loopbaan"... Via een vlonderpad, toch ook wel mooi, zoeken we onze weg naar Peter, die we verwittigd hebben dat we iets later zullen zijn op onze plaats van afspraak. Aan de voet van het fort du Salbert wacht Peter ons op voor onze laatste stop. Er wordt nog wat gelachen met de security, soep gegeten, grappen verteld en met stenen

28-29-30 juni 1-2-3 juli 2008

gesleept... We vertrekken voor onze laatste klim dit jaar. Van 437 meter naar 625 meter, Het gaat steil omhoog, de laatste loodjes wegen inderdaad het zwaartst... Op de top kunnen we in de verte het Zwarte Woud, de volledige Vogezen en de Alpen zien liggen. De afdaling gaat snel via de verschillende bospaden en holle wegen. Aan het Canal du Haute- Saône wacht Peter ons op. De schoenen vliegen uit, de ene al wat verder dan de andere...Effen napraten en dan op weg voor onze laatste avond in Dolleren. De barbecue wordt aangestoken en even later zijn we aan het eten. We praten nog wat na met de eigenaars en trekken nog wat foto's... 's Avonds bij een streekwiltje nog wat napraten over de voorbije dagen. Zwaar, maar een wandelweekend om nooit te vergeten en herinneringen om te koesteren !!!

Dolleren – Helchteren : 03-07-2008 : 507 km, weliswaar met de auto....

1. Ons vertrek voor deze 8ste jaargang : Drei-eck. Toen STOND (!) de koffie (nog) klaar.

2. Boven op de Hohneck : eindpunt voor dag(je) één. Lekker.....ech lekker..... enne de lamp was nog niet uit !!!

28-29-30 juni 1-2-3 juli 2008

3. Ons mooi verblijf 'Le Couarôge' in La Bresse. Ze worden weer 'bruin' (of zie ik daar "iets" rood) gebakken?

4. Onze veld-infra-structuur: "Ieder jaar beter met Peter"

28-29-30 juni 1-2-3 juli 2008

5. Luc piraat wijst de weg over het grote stenen pad.

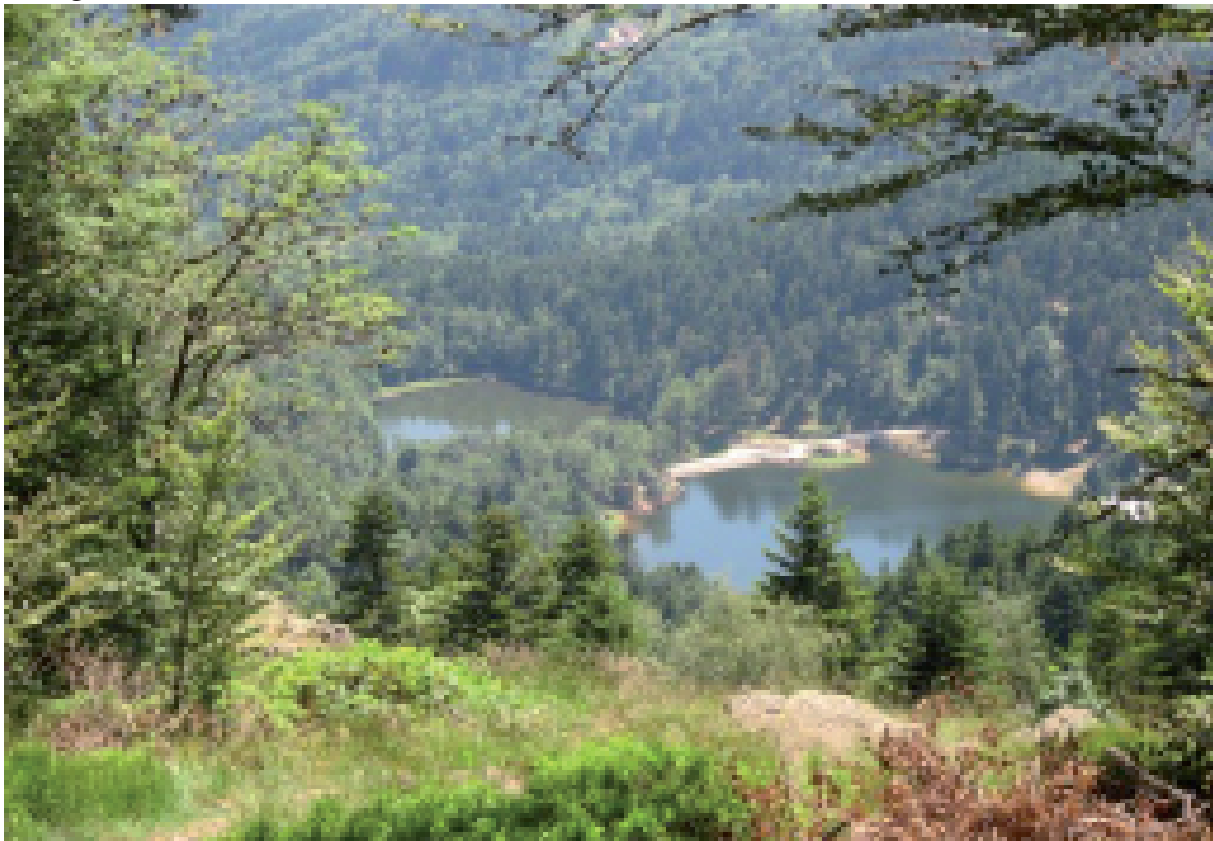

6. Roger bewondert terecht het pittoreske meer van Fischboedle.

28-29-30 juni 1-2-3 juli 2008

7. Moet er nog gaZ zijn? Sommigen produceren hem tijdens het wandelen. Is dat dan 'Actigaz?'

8. Wandelen (en leven) als goden in de Vogezen. De 2 meren van Nueweiher.

28-29-30 juni 1-2-3 juli 2008

9. Ook Theo keert de Vogezes lachend de rug toe.

10. Waar men ook gaat op Franse paden of wegen, overal komt men Peter tegen. (Of 't moet zijn dat hij er écht, maar dan ook écht niet door kan).

28-29-30 juni 1-2-3 juli 2008

11. Een en al bewondering !!! De neuzen (zelfs van de fotograaf) wijzen allemaal in dezelfde richting.

12. Hier dus ook !!!

13. Jos pleegt in Belfort hoog overleg met security Achmed Al Nadar. Desnoods belt hij met Arno Hintjes of met dEUS.

14. GR.....GREAT ROUTE.....GRANDE RANDONNEE.....
Inderdaad.....great.....grande.....

15. Onze GPS-Dominiek behoudt steeds overzicht.

16. Miel in een rotsachtig bosdecor. 'In hogere sferen'

28-29-30 juni 1-2-3 juli 2008

17. Boven op het fort du Salbert. Onze laatste blik op de Vogezen. (= het verleden)

18. En dit wordt 2009, gezien vanop datzelfde fort du Salbert. De Jura+ De Franche-Comté wordt de toekomst.

28-29-30 juni 1-2-3 juli 2008

19. Hier zwierven we onze schoenen aan de haak of..... Ons eindpunt voor 2008 enaan de paal met het verstopte papier vertrekt editie

20. Ons laatste avondmaal in Dolleren. (met links op de foto 'BLACK beauty').